

The Nine Ladies

Po celý pobyt v Anglii jsme se sestrou prahli po tom, abych mohli navštívit nějaké místo s menhiry a nejlépe v kruhu, tzv. „kromlech“. Profláknutý a všude známý *Stonehenge* nepřipadal v úvahu a to hned z několika důvodů. Za prvé se člověk nedostane přímo do kruhu, protože je obehnán plotem, aby památka nebyla poškozována turisty, kterých je tam i přesto velké množství. To byla opravdu poslední věc po které jsme toužili, davy turistů s fotoaparáty. A další důvod byl, ovšem méně podstatný, že *Stonehenge* byl od nás velice daleko.

Místní, u kterých jsme přespávali, navrhli výlet autem do národního parku **Peak District**, na **The Nine Ladies Stone Circle** nedaleko města *Leeds*. Přijeli jsme po silnici po *Lees Road* a pak stoupali po stezce prodírající se hustým porostem až na vřesoviště, které pokrývalo celý vršek rozsáhlého kopce. Nebylo těžké si představit, jak místo vypadalo kdysi dávno v dobách starých druidů, když šplhali na vršek. Kráčeli jsme už pěknou půlhodinku po vršku a po kýženém místě ani památky. Když se najednou začal krajinný ráz pozvolna měnit. Ve vřesovišti najednou začaly se objevovat břízky objevovati a stezka se začala ubírat jiným směrem.

Pozvolna se před námi otevřel romantický zatravněný plácek vůkol se stromovím. Vcházeli jsme pod korunami stromů místo jako do chrámu. Nádherný ostrůvek zeleně a stromů uprostřed vřesoviště a přitom tak nenápadný. Ve středu travnaté plošiny nacházíme důvod naší návštěvy. Zcela souměrný kruh z menhirů.

Kruh vypadá takto. Devět kamenů v souměrném kruhu a desátý jakoby navíc, spíš taková kamenná plošina orientovaná na Jih. Směrem na Západ, naměřila jsem 45 dívčích kroků, ale na ceduli bylo napsáno 40 m, od středu, byl další osamocený kámen, tzv. **Královský kámen**. Nechápu, proč se mu říká Královský, a myslím, že to nebude mít žádné opodstatnění, protože jsem se toho nedopátrala ani na místní informační ceduli. Obvod kruhu byl zase 45 mých dívčích kroků. Myslím že toto měřítko není až zase tak špatné, protože uvažujeme-li, že naši předci byli o mnoho menší než jsme my dnes, tak logicky by klidně mohlo být mých 45 dívčích kroků považováno za 45 kroků muže tehdejší doby. Žádné jiné lepší měřítko jsme se sebou neměli. Pro příští zkoumání se vybavíme lépe. Takže když to shrnu, tak poměr obvodu kruhu se vzdáleností od středu kruhu ke Královskému kameni, byl 1:1. Ještě mě tak napadá, že když bychom rozložili číslo 45 na 4 + 5, dostaneme číslo 9, což je vlastně počet menhirů v kruhu. A kdybychom odečetli 4 - 5, tak je to -1, což by klidně mohl být ten přebývající kámen z Jihu.

Kameny sem byly nejspíš přineseny z nedalekého jakéhosi lomu, či spíše haldy šutřů, vzdálené několik stovek metrů.

Zajímavé bylo, že ke středu kruhu vedly čtyři cesty a to přesně orientovány ze čtyř světových stran.

Po obvodu kruhu byly nezarostlé 2 cestičky, jedna vnější a druhá vnitřní v kruhu. Buď je vyšlapávají turisté obcházející kruh kolem dokola a nebo je někdo dodnes využívá v rámci konání rituálů, což je docela pravděpodobné. Na místě bylo k nalezení přes stovky různých stop po rituální činnosti. Například na jihovýchodní straně poblíž kruhu stojí dub, nejposvátnější strom Keltů (který se prý používal při ochranných kouzlech, kouzlech síly, úspěchu a stability) ověšený množstvím různých předmětů v koruně stromu. V kruhu bylo k nalezení několik uschlých svázaných květů a místo se spálenou trávou, jakoby někomu nedopatřením upadla louč či svíce. No, třeba upadla nějakému místnímu vandrákovi. V okolí

kruhu totiž nebyl ten božský klid, který jsme hledali, ba spíš naopak, přímo na paloučku stanovalo několik rodin s dětmi.

Energie proudící z toho místa byla prostě jedním slovem úžasná. Rozhodně mám v plánu se k „Devíti Dámám“ vydat znovu a strávit tam přinejmenším měsíc. Nejradši bych tam strávila celý rok zkoumáním postavení hvězd a číháním na to až přijdou Druidové páchat nějaký ten rit, nebo kdo to tam vlastně praktikuje.

Nejsem žádným odborníkem na megalitické stavby, proto jsem se ani toto pojednání o výletě za kameny nesnažila pojmout nijak vědecky, či snad formou odborného pojednání. Jestliže hledáte něco odborného, rozhodně vyhledejte knihy anglického autora *M. Scott Pecka* *In Search of Stones: A Pilgrimage of Faith, Reason, and Discovery*. Byla mi doporučena jedním velice zajímavým chlapíkem se kterým jsem se u kruhu seznámila. Ale o této příhodě až někdy příště.

Trocha obecných faktů:

Menhir-z keltštiny dlouhý kámen, megalitická stavba. Dnešní výzkumy ukazují, že Keltové zřejmě nebyli autory těchto podivných kamenných staveb, ale že jen pouze používali, protože kameny převážně pocházejí z doby mnohem starší, z doby, před příchodem Keltů. Archeologické nálezy je datují do let 4700-2000 př. Kr. K čemu přesně byly tyto stavby používané těžko říci. Pravděpodobně k astronomickým účelům, zřejmě k určení kalendáře, jako svatyně k rituálům...

Obrazová dokumentace:

Pohled od západu, od královského kamene ke kruhu. Na snímku je patrný i dub který stál nedaleko kruhu, v koruně ověšený různými předměty. V kruhu bádající členka naší výpravy. Kdo ji pozná?

Pohled stále od západu na kruh, vpravo je vidět kamenná plošina která mohla sloužit jako vstup do kruhu nebo jako oltář

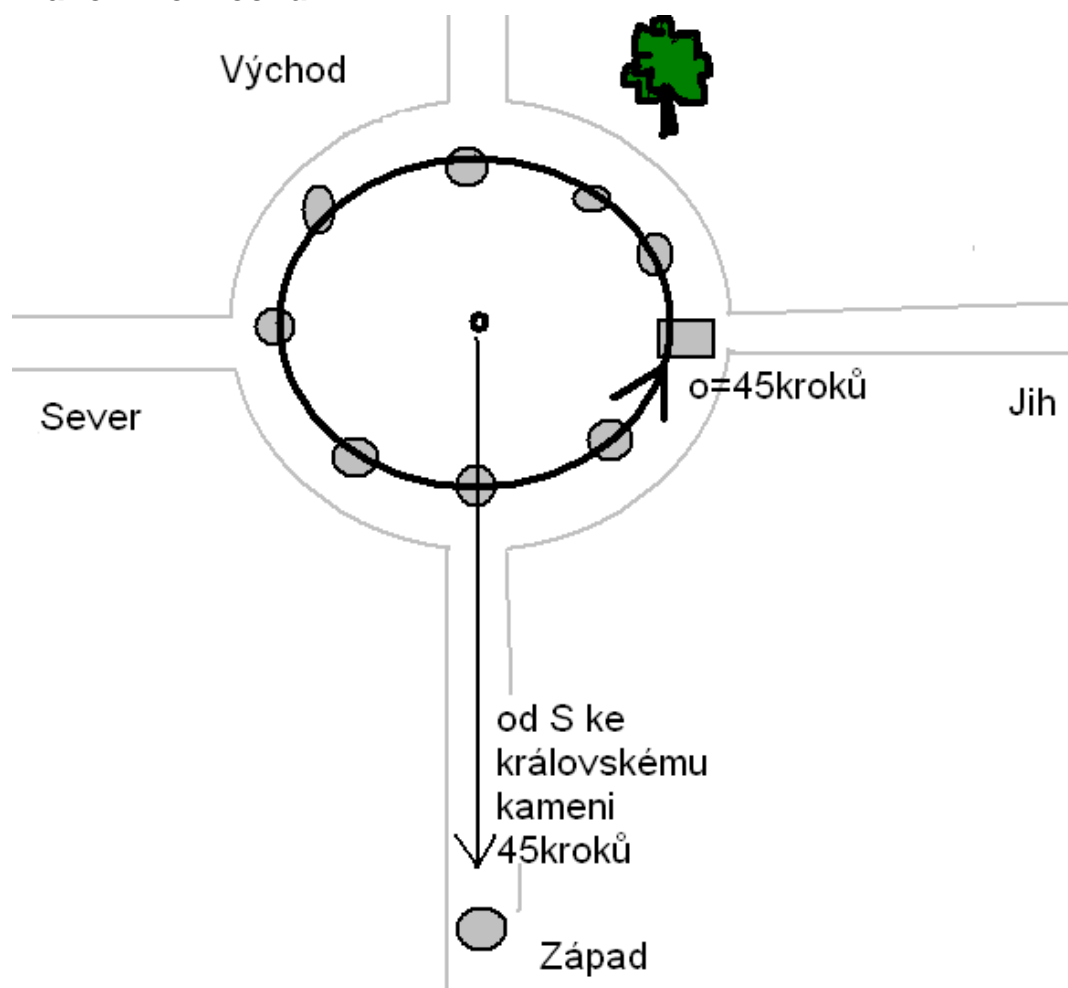
Pohled (od východu na západ) na kruh a královský kámen

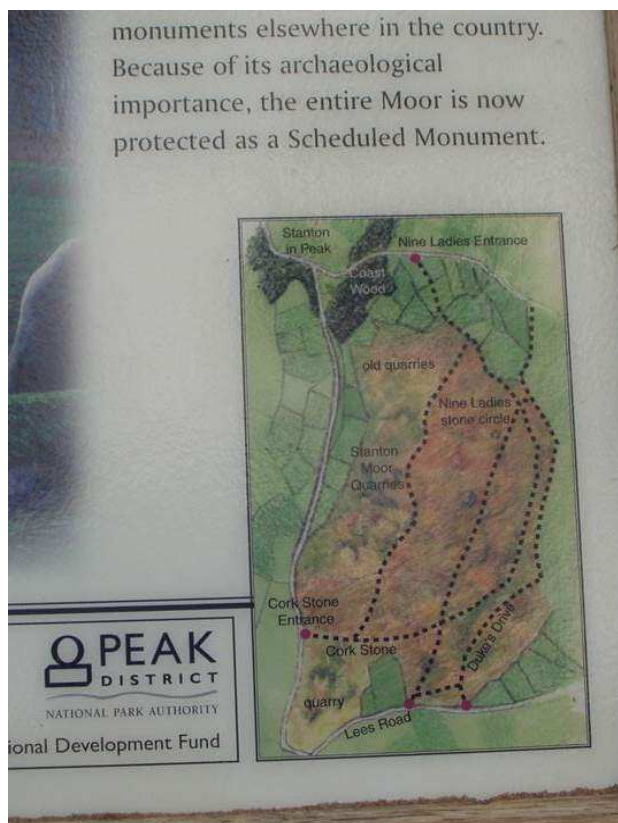
Cesta vřesovištěm ke kromlechu, všimněte si rozdílné krajiny a počasí ve vřesovišti a u kromlechu, přitom se nacházejí přibližně ve stejné nadmořské výšce

Plánek kromlechu

Mapka

Sepsala Cheerokez srpen 2005.